

ROLF SCHREINER:

Listepop

Galskaben begynte nok sommaren 1962 – det va då Frank Ifield ga ud ei plada så hette «I Remember You». Eg fylde 15 år den sommaren, og ferielivet på Høle dreide seg stort sett om fotball (bl.a. heftige kampar mod Bergsagel), ud på sjøen med båd, EM og VM i krokket, friidrettslandskampar Høle mod Byen (to mod to i 10 øvelser), kortspel – og musikk. Kver kveld hørte me på Radio Luxembourg – ofte ein litt skurrete opplevelse – og kver syndag ittemiddag fekk me ein nye, heilt ferske porsjon med listepop – nemlig Top 10 på BBC.

Men allerede året før va me så delte rom i Torbjørn Hornklovesgate 40 på Våland, i gang med ein gryande interesse for listepopen. Og den fekk me ikkje særlig møyje av på NRK – pladene i Ønskekonserten fekk aldri fram den heilt store popinteressen fra oss så hadde begynt å liga Elvis og Cliff og Shadows og de. Nei, me holdt oss te Radio Luxembourg – ein reklame-finansiert musikkkanal eller «208, Your Station of the Stars» så de kalte seg sjøl. Lyden kom fra ein engelske gjeng så satt i Luxembourg City og spelte popmusikk for lyttere i England og Irland. Men sendaren dis va ein av de kraftigste i verden – så Radio Lux fekk itte kvert mange norske tilhengare.

Det va fysste syndag i september 1961. Klokkå 12 om nåttå begynte Top 20 på Radio Lux med den legendariske DJ'en Barry Alldis (1930–82). Programmet presenterte de 20 mest solgte pladene i England sista ugå, og innimydla musikken fekk me någen velvalgte ord fra sponsorene. Altså reklame. «Four kinds of Sun Silk Shampoo – one is for you...» sang koret. Og han så hadde vonne grævla møyje i tipping og ville sella systemet sitt videre, sa at adressen hans va: «Horace Batchelor, Department One, Keynsham – spelt k – e – y – n – s – h – a – m, Keynsham, Bristol». (Eg kjypte faktisk systemet hans mange år seinare. Det går ud på å finna de uavgjorte kampane på kupongen, og det skjer f.eks. ofte i kampar mydlå to lag fra same by. Og så e det bare å fylla ud H og B på adle de andre kampane. Lykke te!)

Klokkå fem på 1 om nåttå hadde bror min sovna for lengst. Han va ikkje 8 år ennå, så det va kanskje ikkje så rart at Ole med paraplyen hadde vært bortom sengå hans. På Radio Lux spelte Barry Alldis den pladå så va nummer 1 på Top 20-listå. Det va ein av favorittane mine på den tiå, så gleden måtte delas med andre. Eg vekte bror min med den viktige gladmeldingen at «Johnny Remember Me» med John Leyton va nummer 1 for andra ugå på rad. Han grynta fornøyd, og nåttå fekk nye meining for oss begge.

John Leytons suksess blei naturlig nok fortalt våre foreldre onna frokosten neste dag, og det va då vår kjære mor sa for fysste gang: «Kan dere ikke fylla hodene deres med noe fornuftig heller?» Nei, me kunne ikkje det. Hu sko komma te å gjenta det spørsmålet mange ganger resten av livet, men for oss va det bare å slå fast at listepopen va komt for å bli.

Et av de desiderte høydepunktene sommaren 1962 va å setta radioen på BBC syndag ittemiddag – då va det tid for Pick of the Pops med DJ Alan Freeman (1927 – 2006). Han ga oss ein time med store musikalske opplevelser, ikkje minst fordi lyden fra BBC va møyje tydeligare enn det me fekk inn fra Radio Lux om kvelden. Fysste halvtimen va ein presentasjon av nye plader, så glei herr Freeman lett og elegant øve te dagens liste – de ti mest solgte singlene i England. Sommar og musikk hørre liksom samen, og at «I Remember You» med Frank Ifield lå på topp heile syv uger den sommaren, satte sine spor. Han blei ein av heltane – ikkje minst fordi han fulgte opp med «Lovesick Blues» og «The Wayward Wind» heilt øverst på listene, og neste sommar blei det nye topplassering med «Confessin».

Så – ein kuriositet. På bagsiå av «Lovesick Blues» hadde Frank Ifield ein sang så hette «She Taught Me How to Jodel» – ein veldig karakteristiske sang for ein artist så ville visa at han virkelig kunne jodla. Mange år itte på va der någen så tog sjansen på at denne melodien va glømt for alltid – for då kom 3 Busserulls ud med ei plada så hette «Då begynte hu å jodla». For å tjena litt ekstra pengar sa busserullene at de hadde lagt melodien sjøl. Nice try!

Listepop e ein benevnelse på den kommersielle musikken – den så selle mest. Og uttrykket listepop blir ofte brukt i negativ betydning, om lettvinnt musikk så e så iørefallande at du kan nynne med ved fysste høring, og som raskt frir til et kjøbekraftig publikum. (Som ABBA-musikk.) Det e nok litt stygt sagt. Mange av de aller finaste popsangene i historien har òg vært nummer 1 på listene – fordi me bare fekk bagøvesveis og løpte te butikken.

Uttrykket Top 20 e 60 år i år. Det va 1. oktober 1954 at den engelske popavisen New Musical Express (NME blant venner) satte opp sin fysste Top 20-liste, og i 1956 blei listen udvia te 30 plader. Fra 1960 blei ein offisielle liste øve Englands Top 50 satt opp ugentlig av aviså Record Retailer.

For någen uger siden va svigersønn te nabokånå vår på Stokka deltager i Finn Bjelkes program Pop Quiz. (Pensum.) Han gjorde det riktig bra og fekk hettegenser fordi han klarte flest tiår. Men på et spørsmål fra 1960-talet om kem så sang «I Remember You» va han heilt blanke.

Då grein eg ein skvett, Tor.